

Jeg vil også tillade mig at sige, når nu vi skal i gang med debatten her og skal vurdere, hvad der er sket i de forløbne år, at det jo faktisk er sådan, at man får det indtryk, at den siddende regering konsekvent og bevidst fra sin tiltræden har arbejdet for at understøtte opbygningen af en privat sygehussektor i Danmark. Og det er jo, som mange sikkert har hørt, sket under slogans og overskrifter som »Ventetidsgaranti«, »Udvidet ventetid«, »Frit valg for borgerne«, »Sund konkurrence«, og hvad vi ellers hører fra den del af samfundslivet, som ønsker, at markedskræfterne frem for solidaritet regulerer vores velfærdstilbud.

Problemet er bare, at de, der i skåltalerne så højt og rungende taler om den fri konkurrence og dens velsignelser, jo lige præcis med de ordninger, der kører i øjeblikket, har søgt for, at sådan er virkeligheden ikke.

Jeg har ved flere lejligheder i vores egen lille lokale region forsøgt at få en debat i gang med Venstres ordfører om konsekvenserne af privatiseringen af sundhedsvæsenet herhjemme. Vi er jo begge valgt i Nordjylland og har en fælles fortid i sundhedsudvalget i Nordjyllands Amt, og jeg vil derfor også her tillade mig at gentage et af mine spørgsmål til Venstres ordfører og til ministeren: Hvorfor vil VK-regeringen gøre forskel på sygehusbehandlingen i offentligt og privat regi? Eller man kunne med andre ord spørge: Hvorfor skal vi forskelsbehandle de offentlige og private sygehuse og bruge penge på at forgyldte aktionærer og speciallæger i stedet for at bruge de her midler til at skabe flere og bedre behandlinger på de regionale sygehuse?

Jeg vil tillade mig at give et par eksempler. Som bekendt opgøres regionernes sygehusaktivitet i forhold til den såkaldte Løkkepose, og det gøres jo i DRG-værdi. Den enkelte regions sygehusvæsen skal således producere DRG-værdi op til den base-line, der er fastsat. Det kan alle regioner jo gøre i dag.

Jeg vil først og fremmest gøre opmærksom på, at det har den konsekvens, at de offentlige sygehuse står i den situation, at når det frie valg bruges, mister de faktisk penge. Det er et resultat af, at når man bruger de ordninger, der er, betyder det, at hjemregionen skal betale for udgiften. Hjemregionen bliver med de her ordninger kompenseret med 70 pct., men mange af de her betalinger er jo 100 pct. DRG-takst, og det kræver ikke megen begavelse at finde ud af, at så har man et underskud på et sted omkring i hvert fald 30 pct.

Det betyder jo så, at det kan være vigtigt for os at sørge for at få en ændring på det her område. Vi synes i SF, at det er vigtigt at bringe sygehusvæsenet ud af den her dødsspiral, som er skabt med de nuværende betalingsordninger, og som jo rent faktisk betyder, at vi har indført statsstøtte til de private sygehuse.

Den dødsspiral betyder jo altså, at hver gang der er nogle mennesker, der vælger løsninger i det private sygehusvæsen eller også på andre regioners sygehuse, får hjemregionen faktisk en forpligtelse til at spare de penge på andre dele af deres opgaver. Derfor vil jeg sige, at det i høj grad er et spørgsmål om, hvorvidt vi i den her sammenhæng tør skaffe de her lige forhold. Derfor ville jeg jo egentlig gerne have, at regeringen fremover ville være med til at sikre en fri og lige konkurrence på området.

Jeg vil så også godt tillade mig i den her sammenhæng at gøre opmærksom på, at med hensyn til diskussionen om sundhedsforsikringer kan jeg og vi i SF have svært ved at forstå, at vi ikke alle sammen er enige om, at de skal fjernes, for de er jo sådan set kun udtryk for, at det tilbud, vi leverer, ikke er godt nok.

Derfor synes jeg, at vi må arbejde i retning af, at de her sundhedsforsikringer, der jo er i stor vækst i øjeblikket, minimeres, og det gør vi altså ved, at der er et ordentligt offentligt tilbud. Jeg vil da heller ikke i den her sammenhæng lægge skjul på, at vi i SF gerne så, at fradragsretten for de her forsikringer blev fjernet.

Kl. 11:54

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 11:54

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Karl H. Bornhøft for et på mange områder glimrende indlæg og en meget præcis kritik af regeringens politik, og derfor vil jeg bare gerne stille et enkelt opfølgende spørgsmål, og det er: Når nu hr. Karl H. Bornhøft og SF også er enige i, at man burde afskaffe fradragsretten for sundhedsforsikringerne, hvad er så forklaringen på, at SF støtter et vedtagelsesforslag, der ikke indeholder det element?

Det andet spørgsmål – så blev det til to alligevel – er: Er hr. Karl H. Bornhøft og SF enige med Enhedslisten i, at en af måderne til at sikre, at man kan rekruttere arbejdskraft og dermed gøre brugen af vikarbureauer unødvendig, er, at man sikrer et lønløft til de ansatte i det offentlige sundhedsvæsen?